

Prima instanță - Judecătoria Cahul, sediul Cantemir (jud. : S. Caizat)

Instanța de apel - Curtea de Apel Cahul (jud. : G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎN C H E I E R E

6 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Muntenița Dorin, reprezentat de avocatul Rusev Serghei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Butnarciuc Cununița, Butnarciuc Serghei împotriva lui Muntenița Dorin cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de Muntenița Dorin și menținută hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir,

c o n s t a t ă :

La 13 octombrie 2014, Butnarciuc Cununița, Butnarciuc Serghei s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Muntenița Dorin solicitând încasare sumei de 8615 lei cu titlu de prejudiciu material, 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată au indicat că la 14 februarie 2016, aflându-se la domiciliu, Muntenița Dorin a pătruns în locuința lor, împreună cu alte persoane, au inițiat un conflict și i-au agresat fizic. Ca urmare, de la loviturile primite ambii au avut dureri fizice, iar lui Butnarciuc Serghei i-au fost dezbătuți și 3 dinți.

Ulterior, la 6 aprilie 2016, de IP Cantemir a pornit urmărirea penală în temeiul art. 179 alin. (2) Cod penal, pe faptul violării domiciliului cu aplicarea violenței.

Prin ordonanța din 24 mai 2016 a Procuraturii r-nul Cantemir urmărirea penală în privința lui Muntenița Dorin a fost încetată, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, dar constituie o contravenție prevăzută la art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Procesul contravențional a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție. Mai susține că, în urma acestui fapt, lui Butnarciuc Serghei i-a fost pricinuită pagubă materială care constă din cheltuieli de tratament în sumă de 8615 lei și 46 bani, cât și daune morale, pe care le estimează la suma de 10 000 de lei.

Prin hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Cahul sediul Cantemir s-a admis parțial acțiunea înaintată de Butnarciuc Cununița și Butnarciuc Serghei.

S-a încasat de la Muntenița Dorin în beneficiul lui Butnarciuc Serghei suma de 8615 lei cu titlu de prejudiciu material, 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, 1 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total 11 615,46 lei (unsprezece mii șase sute cincisprezece lei 46 bani).

În rest pretențiile lui Butnarciuc Cununița și Butnarciuc Serghei s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat de la Muntenița Dorin în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 318 (trei sute optsprezece) lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că potrivit raportului de constatare medico-legală nr.31 din 17 februarie 2016 lui Butnarciuc Serghei, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comotie cerebrală. Plăgi în regiunea frontală pe centru, mucoasă buzei superioare pe dreapta, pe suprafața posterioară a pavilionului urechii stângi, echimoze pe pleoapa superioară a ochiului drept, în jurul ochiului stâng, după pavilionul urechii stângi, în regiunea hemitoracelui pe stânga, excoriații pe buza superioară cu trecere pe mucoasă, suprafeței dorsale a mâinii stângi în regiunea degetelor 3-4. Leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent, la lovire și frecțiune (excoriații), posibil în timpul și circumstanțele relatate, condiționează după sine dereglarea sănătății de scurtă durată, și se califică ca vătămări corporale ușoare.

Astfel, în urma acțiunilor ilicite ale lui Muntenița Dorin, Butnarciuc Serghei a avut nevoie de îngrijiri medicale și a suportat cheltuieli legate de procurarea medicamentelor și tratament în perioada lunilor iunie-septembrie 2016, fapt confirmat prin bonurile de plată în sumă de 2273,55 lei, 1119,29 lei, 2 877,10 lei, 2345,54 lei anexate la materialele cauzei, în sumă totală de 8 615,46 lei.

De asemenea instanța a reținut că Butnarciuc Serghei a suferit și un stres psihic, în urma situației de conflict și astfel, urmează a fi încasat și un prejudiciu moral în mărime de 2 000 de lei, suma de 10 000 lei solicitată de către reclamant fiind exagerat de mare și nu corespunde volumului de suferințe fizice și psihice cauzate.

La 11 iulie 2017, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Muntenița Dorin prin intermediul avocatului Rusev Serghei a declarat apel împotriva hotărârii din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Cahul sediul Cantemir, solicitând instanței admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de Muntenița Dorin și menținută hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir.

La 27 decembrie 2018, Muntenița Dorin, reprezentat de avocatul Rusev Serghei, a declarat recurs împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Cahul sediul Cantemir, solicitând casarea hotărârilor menționate și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivare a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și o consideră neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

La examinarea cauzei instanțele ierarhic inferioare au dat prioritate argumentelor reclamantului, fără a da o apreciere și poziției părții pârâte și au apreciat arbitrar probele.

În opinia recurentului din probele administrate la materialele dosarului și cercetate în cadrul examinării cauzei în fond, nu a prezentat careva înscrisuri care să confirme raportul de cauzalitate între acțiune și consecință.

La examinarea cauzei instanța a interpretat eronat prevederile art. 118 din Codul de procedură civilă, fără a luat în considerație probele care de fapt denotă netemeinicia acțiunii reclamantului și falsul actelor prezentate.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit. a) și c) care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei la 6 noiembrie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 27 decembrie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Muntenița Dorin, reprezentată de avocatul Rusev Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Muntenița Dorin, reprezentat de avocatul Rusev Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari